

Dage efter Dommens Forhændelse anmeldes for Formanden i Rævningeretten eller Kredstretten eller paa hans Begne til en af Meddommerne.

Anmeldelsen kan stee enten skriftligt eller mundtligt, og det Fornødne derom bliver at indføre i en særskilt af Retteus Formand dertil autoriseret Protokol.

Er Dom overgaaet en Tiltalt, der ikke selv har givet Møde ved Hovedforhandlingen, er Fristen 14 Dage, hvis han opholder sig i den Retskreds, hvor Dommen er affagt, 3 Uger, hvis han opholder sig andesteds i Østifterne, eller Nørrejylland eller Slesvig, 4 Uger, hvis han har Ophold i Hertugdømmerne Solfsten eller Lauenborg, og 6 Maanedre, hvis han opholder sig paa Island, Færøerne, de dansk vestindiske Der eller i Udlandet; hvilke Frister ligeledes regnes fra Dommens Forhændelse.

Saalænge Paaankning staaer aaben for den Domsældte og endnu ikke af ham er anmeldt, kan samme ogsaa stee fra Anklagerens Side.

§ 311.

Ved en Paaanknings Anmeldelse kan den Anklagede paa Begjæring tilstaaes en yderligere Frist af 8 Dage til ved et skriftligt Andragende nærmere at begrunde sin Anke.

§ 312.

For at Anmeldelsen kan have Gyldighed, maa samme eller i alt Fald det i foregaaende Paragraf nævnte senere Andragende indvise, som Anken gaaer ud paa, at Dommen, i Henhold til nogen af de under § 305 Nr. 1 og 2 indbefattede Grunde, bør fjendes uøfterrettelig eller sigtes til en formentlig arigtig Anvendelse af Straffeloven (samme § Nr. 3).

Dette skal, om fornødent, betydes Vedkommende, og bør Dommeren, hvis ingen Forsvarer har været beffikket for den Anklagede, veilede ham ved Affattelsen af Anmeldelsen, hvorhos Bemærkning om, at disse Forskrifter ere iagttagne, tilføres Protokollen.

I det førstnævnte Tilfælde blive derhos de Grunde, hvorpaa Anken støttes, ved Anmeldelsen eller i det ovenanførte Andragende bestemt at opgives.

Andre af de under § 305 Nr. 1 og 2 hørende Grunde end de, der saaledes ere opgivne, kunne — udenfor de i § 318 omhandlede Sager — naar derimod gjøres Indsigelse, ikke paabe-raabes til at bestride Dommens Gyldighed.

§ 313.

Har en Forsvarer været beffikket for den Anklagede, bør han paa Begjæring yde denne fornøden Bistand med Hensyn til den nærmere Forklaring, der i Medhold af foregaaende Paragraf bliver at meddele; i hvilket Tilfælde den Anklagede, naar han er fængslet, bør gives Udgang til at raadfore sig med Forsvareren.

§ 314.

Anmeldes Paaankningen efter Udlobet af den bestemte Frist eller afgives ikke i rette Tid den efter § 312 fornødne nærmere Forklaring, har Dommeren for hvem Anmeldelsen stee, at nægte Paaankningens Fremme ved en Kjendelse, som bliver at meddele den Vedkommende.

Smidlertid kan herfra gjøres Undtagelse, naar det oplyses, at den, der agter at paaanke Dommen, først efter Fristens Udlob er kommen til Kundskab om de Omstændigheder, hvorpaa Anken støttes, eller af anden Årsag har været forhindret fra betimeligt at anmelde eller begrunde denne. I saa Fald bør dog det Fornødne til Paaankens Sværkættelse foretages inden de i §§ 310 og 311 anordnede Frister, beregnede fra den Tid, da Vedkommende har erholdt hin Kundskab, eller Hændingen er bortfalden.

§ 315.

Nægter Dommeren at fremme Paaankningen, kan Spørgsmaalet herom undergives Høiesterets Afgjørelse.

Begjæring herom maa inden 8 Dage, efter at Kjendelsen er Vedkommende meddelet, til den i § 310 nævnte Protokol fremsættes for den Dommer, der har nægtet Paaankningens Fremme, og bliver af samme tilligemed de fremkomne Oplysninger at indsende til Høiesteret, som afgiver endelig Beslutning, der igjennem vedkommende Dommer meddeles den Paagjældende.